

Spørgsmaal optaget til en bedre Løsning, end jeg har Indtrykket af, at dette Lovforslag vil byde.

Tolderlund: Man er jo fra alle Sider enig om, at man staar overfor en større Revision baade af vore Sparekasseforhold og af vore Bankforhold. Jeg er forberedt paa, at en saadan Revision vil kræve store Forberedelser, og det er ogsaa min Mening, at den bør ske samtidig for Bankernes og for Sparekassernes Vedkommende, for at det rette Forhold kan komme til Stede. Man er ogsaa fra alle Sider enig om, at hvad der her foreligger, er fuldstændig midlertidigt. Maaske er det en Følge af den Fordring, Landstinget forrige Aar stillede om at faa en Revision af Sparekasseloven, og som ogsaa fulgtes af den daværende Indenrigsminister med et Forslag, som jeg, naar man skulde betragte det som midlertidigt, ansaa for for vidtgaaende og for stærkt indgribende i den Selvstyrelse og Dispositionsret, som maa tillægges Sparekasserne. Jeg anerkender derfor, at den højtærede Indenrigsminister særlig har taget Sigte paa at træffe de bedst mulige Foranstaltninger for midlertidigt at sikre Sparekasserne uden paa samme Tid at gribe stærkt ind i den Dispositionsret, som de altid bør have. Hvorvidt den højtærede Minister har truffet dette ved Forslaget om et forstærket Tilsyn, kan være noget tvivlsomt. Man har vel ikke nogen anden Vej at gaa; men ogsaa jeg vil finde det ret betænkeligt, om man betragter Ansættelsen af de 4 Fuldmægtige som noget vedvarende. Man maa se at træffe en Form ved Tilskud eller paa anden Maade, hvorved man kan give Sparekasseinspektøren tilstrækkelig Hjælp til at kunne føre et langt grundigere og langt hyppigere Eftersyn i Sparekasserne, end det hidtil har været muligt. Det er selvfølgelig aldeles umuligt for en enkelt Mand at føre et effektivt Tilsyn med de mange Sparekasser, vi have i Landet i Øjeblikket. Jeg mener for mit Vedkommende, at skal et Tilsyn have nogen Betydning, bør der ikke gaa mere end allerhøjest 2 Aar, uden at en saadan Sparekasse efterses.

De Lønninger, der ere foreslaaede, vilde jeg, naar der er Tale om Fuldmægtige, ikke have noget væsentligt at bemærke til; men jeg haaber, at man under Forhandlingen i et Udvalg maaske kan komme til en anden Ordning. Kun gælder det om at skaffe nødvendig Medhjælp til Sparekasseinspektøren.

Derimod er jeg noget i Tvivl om, hvorvidt man bør blive staaende ved den Bestemmelse, Lovforslaget indeholder, og som ogsaa indeholdes i Loven af 1880, om, at Sparekasseinspektøren staar umiddelbart under Indenrigsministeren, der udfærdiger en Instruks for hans Embedsførelse. Jeg tror, at man bør tage under Overvejelse, om man ikke allerede her i Loven skal sætte visse faste Bestemmelser for hans Embedsførelse. En anden Sag er det naturligvis med en Instruks for de under ham arbejdende Fuldmægtige eller Assistenten, hvad man nu vil kalde dem. Herom kan der ske en Indstilling til Indenrigsministeren, som saa kan stadfæste den. Men jeg mener, at det er ret nødvendigt, at man i Loven faar udtrykt aldeles bestemte Regler og Forpligtelser for Sparekasseinspektøren, der jo maa have et betydeligt Ansvar, som det forekommer mig ikke er kommet tilstrækkeligt frem i, hvad der senest er passeret.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer skal jeg, da Tiden er saa fremrykket, fatte mig i al Korthed. Ogsaa jeg har Bemærkninger med Hensyn til Bestemmelserne i § 3 b. Det er jo ret umuligt igennem Vedtægter, som approberes af Indenrigsministeriet, at tage Bestemmelse om Indlaans- og Udlaansrenten. Det er ogsaa en noget forandret Bestemmelse lige overfor Loven af 1880. I den er egentlig kun nævnt Renten, men her er det stærkt præciseret, at det gælder begge Arter af Rente. Særlig vil det have Vanskelighed med Hensyn til Udlaansrenten, som i mange Tilfælde dels maa baseres paa de gængse, almindelige Pengeforhold, og dels ogsaa kan være foranderlig efter Laanets Beskaffenhed, om det er et Kautionslaan, et godt Prioritetslaan eller lignende. Jeg mener, at man gaar for vidt ved at træffe saadanne Bestemmelser her. Med Hensyn til Indlaan skulde man have fast Rente for faste Indskud efter de Bestemmelser, som findes i Vedtægterne. Men til Indlaan maa man ogsaa regne Penge, som af Sparerne sættes ind enten paa kortere Tid end normalt, med Opsigelse paa 3 Maaneder, eller paa længere Tid end normalt, f. Eks. med Opsigelse paa 6 Maaneder, og der maa jo Renten være varierende. Endelig indeholder samme Punktum en Bestemmelse om Laanenes Varighed. Den kan være højst forskellig, og det maa overlades til Bestyrelsen, hvorledes den efter Forholdene og Kassens Tarv bestemmer Laanenes Varighed.

De fleste nye Bestemmelser findes i